

for vietnam

Red. og ansvarlig utgiver: R. Mikkelsen
Redaksjonens adresse:
For Vietnam, Boks 71 Kjelsås, Oslo 4

EKSTRANUMMER

18. januar 1972

PRIS 25 øre

UTGITT AV SOLIDARITETSKOMITEEN FOR VIETNAM

SAIGON - JUNTAEN UT AV NORGE !

1967: Arbeiderpartiet støtter FNL, fordømmer USAs krig

**1971: AP-regjeringen går til anerkjennelse av Nord-Vietnam
men ..**

1972: AP-regjeringen slipper Saigon-quislinger inn i Norge?

Saigonregimets funksjon.

I de siste dagene har den reaksjonære pressen i Norge, med Morgenbladet i spissen, jublet over at Saigon-regimet forsøker å etablere seg med en legasjon i Norge. Hva betyr dette for Vietnamkrigens utvikling og hva betyr det for opinionen i Norge?

I den siste tida har det blitt klarere og klarere at Nixon ikke tenker på å gi opp USAs kontroll over Indo-Kina. Tilbaketrekingen av de demoraliserte amerikanske troppene har blitt led-saget av en kraftig opptrappning av bombningen av alle de indo-kinesiske landene: Laos, Kambodsja og Vietnam. I tillegg til dette tvangsrekrutteres det stadig flere til USAs asiatiske leiehærer som nå skal bære byrdene for krigføringen på bakken. For at denne politikken skal kunne lykkes er USA nødt til å ha noen trofaste lakeier som "statssejere" i disse landene. I Saigon er det diktatoren Thieu som fungerer som formidleren av Nixons og imperialistenes ønsker. Uten Thieu og hans kumpaner i Saigon-juntaen ville USA ikke ha støtte for sin politikk hos noen vietnamesere. - Dette kom klart til uttrykk ved valget sist høst der Thieu måtte ha valgfunk for å sikre seieren og følgelig ble stående igjen som den eneste kandidaten. Hadde en hvilken som helst annen kandidat seiret, hadde denne sannsynligvis godtatt FNL/PRRs 7 punkts forslag for fred som ble framsatt i juli 71 og USA-imperialismen hadde fått reisepass. Quislingen Thieu forsøker nå

å etablere seg i Norge. USA-imperialismen har forstått at de har fått verdensopinionen imot seg og forsøker et framstøt i ellevte time for å forsøke å snu opinionen. - Dette vil de ikke greie. - Avsløringene av USA/Saigons folkemord i Indo-Kina har vært for mange og overbevisende i de senere årene og utviklingen av krigen har dessuten vist at folkene i Indo-Kina står på frigjøringsbevegelsenes side.

Men at juntaen tillates å etablere seg i Norge gjør at de til en viss grad bryter ut av den diplomatiske isolasjon de hadde kommet i. De prøver nå å legitim-

ere seg selv. De vil komme til å spre løgner om krigen på linje med den amerikanske propagandafilmen "Green Berets". - En styrkning av Saigon-regimets diplomatiske stilling vil bidra til å forlenge juntaens levetid og dermed forlenge hele den brutale krigen i Indo-Kina.

Norge, Arbeiderpartiet og Vietnam.

Etter at USA opprettet staten Sør-Vietnam i 1954/55 av egeninteresse (Pentagonrapportenes konklusjon), gikk det noen år før Norge, som dengang pleide å innpasse sin utenrikspolitikk etter USA, fortsattelse neste side

www.pdf-arkiv **Saigon-juntaen ute blant folket**

reagerte. I 1960 opprettet imidlertid den daværende Arbeiderpartiregjering et norsk honorært konsulat i Saigon på grunn av skipsfartsinteressene. Dette ble sagt rett ut i Stortinget. Omtrent samtidig begynte det vietnamesiske folkets kamp mot USAs kolonialisme og undertrykkelse for alvor og i løpet av 1960-årene ble USAs forsøk på å knuse dette folkets kamp en vekker for mange som hadde sett USA som en bastion for demokrati og frihet.

I Arbeiderpartiet ble det ført en lang og hard diskusjon på dette spørsmålet. En diskusjon som fikk sin foreløpige slutt i 1967 da det enstemmig ble vedtatt på partiets landsmøte: "Den nasjonale Frigjøringsfront representerer en nasjonal og sosial reisning med oppslutning fra de store folkemasser i Vietnam" og "DNA tar avstand fra den amerikanske regjeringens politikk i Vietnam". - Denne utviklingen fortsatte og i 1969 ble det ført opp på partiets program at Nord-Vietnam skulle anerkjennes dersom partiet fikk regjeringmakten. Idag kan vi se at partiet har holdt dette løftet. Sist høst ble Nord-Vietnam anerkjent og dette at et Nato-land anerkjente USAs bombemål var et

virkelig hardt tilbakeslag på opinionsfronten for USA-imperialismen.

Hva må regjeringen nå gjøre?

Hva er vel mer naturlig for Arbeiderpartiregjeringen enn å følge opp denne linjen og ta konsekvensen av landsmøtevedtaket fra 67 ved å anerkjenne det sør-vietnamesiske folkets regjering, PRR. Arbeiderpartiet mener som de fleste i Norge at FNL representerer flertallet av folket i Vietnam og PRR ble dannet i 1969 med støtte fra FNL og andre organisasjoner. En anerkjennelse av PRR vil vise at det som ble vedtatt i 67 ikke bare var tomme ord. Det ville dessuten bli klart for USA hvor isolert de står i dette spørsmålet. Ved en slik handling fra Norge og de øvrige nordiske lands side ville krigen i Indo-Kina kunne forkortes. - Dersom regjeringen nå i stedet tillater Saigon-juntaen å etablere seg med legasjon i Norge, vil dette ikke bare forlenge krigen men det vil fullstendig undergrave den solidaritetshandling det var å anerkjenne Nord-Vietnam.

Enkelte innen regjeringen har i den senere tid valgt å se bort fra solidariteten og har forklart anerkjennelsen av

Nord-Vietnam teknisk, dvs anerkjennelse fordi regjeringen der har kontroll med sitt landområde. Er det noe Saigon-juntaen ikke har så er det kontroll med "sitt landområde". Begrunnelsen for å fortsatth forbindelse med juntaen holder ikke engang med tekniske formuleringer.

Å si at regjeringen ikke kan hindre Saigon-regimet å etablere seg i Norge så lenge det ikke er fullt brudd er bare utenomsnakk. Regjeringen kunne som et første skritt på veien til diplomatisk brudd erklære juntarepresentanter uønsket i Norge. - I Sverige, der anerkjennelse av PRR/FNL er sannsynlig, har regjeringen frosset ned forbindelsene til Saigon til et minimum. Det er politisk umulig for Juntaen å etablere seg i Sverige. Den norske regjeringen bør ta dette som et eksempel til etterfølgelse slik at vi slipper løgnpropaganda i Norge.

KREV AV REGJERINGEN:

Ingen Saigon-representasjon på norsk jord

Bryt med quislingen Thieu

Anerkjenn Sør-Vietnams sanne regjering, PRR.

Saigonlegasjonen forlenger krigen

HISTORIEN OM SAIGON-REGJERINGEN.

USAs første juntaregime - og befolkningen i Sør Vietnam.

Vietnam er et jordbruksland. For tjue år siden levde de aller fleste mennesker i Vietnam i landsbyer. Veiene var smale stier. Husene var enkle hytter av bambus. Rundt husene vokste palmer og bambustrær. Utenfor landsbyene lå risfeltene, og ikke langt derfra forfedrenes graver. De fleste bønder forlot skjelden sin landsby og de eide den jorda de dyrket. Eiendomsretten til jorda hadde de vunnet gjennom den lange kampen mot japanerne og franskmenn i åra 1940 til 1954. Tidligere var Vietnam et føydalt land, hvor franskmenn og noen store godseiere eide alt.

Ved Geneveavtalen i 1954 opphørte Vietnam å være fransk koloni, og landet ble delt i to. USA undertegnet aldri avtalen, men sørget derimot for å etablere seg i Sør med sitt militærapparat.

I 1955 ble Diem innsatt av ameri-

R. Nixon: sjefsimperialist

N.v.Thieu: sjefslakei i Saigon

T. Jelstad: sjefslögnar for juntaen i Norge

tatt dem og gitt tilbake til gods-eierne, som var forrædere på like linje med Diem.

I året 1955 ble ca. 100 000 mennesker satt i konsentrasjonsleire. (Dette er dokumentert i Pentagon-papirene, hvor en kan finne hele historien om USAs engasjement i Vietnam.) Folk fant seg ikke i å bli leilendinger og husmenn, - den organiserte motstanden begynner og i 1960 blir FNL (Den Nasjonale Frigjøringsfronten) dannet.

Ky og Thieu overtar.

I åra framover klarte USA for alvor å etablere seg i Sør-Vietnam, landet var militært og strategisk sett viktig for USA. Dessuten er landet rikt på flere sjeldne mineraler og andre naturressurser.

Etterhvert ble det klart at Diem mistet all støtte blant befolkningen og USA strevde svært med å holde forræderen på beina.

Til slutt, 20 februar, fant USA det mer tjenlig for sine in-

kannerne, han var deres lydige redskap. Raskt innleder Diem terror mot politiske motstandere og mot sivilbefolkningen. Jorda som bøndene hadde tilkjemnet seg, ble fra-

teresser å sette inn to unge og "samarbeidsvillige" generaler, Ky og Thieu, som mer enn gjerne solgte sitt land og sitt folk.

To ekte quislinger.

Thieu og Ky er begge utdannet ved franske militærakademier. Før de trådte i amerikanernes tjeneste, hadde de løpt franskmennenes ærender i mange år, mens deres eget folk kjempet for uavhengighet.

De vet å sikre sine egne interesser: Newsweek, 23/6-69: Vi vet alle at de (Thieu og Ky) har store pengesummer plassert i Sveits. Barna studerer i Europa. Fru Thieu har dessuten en residens i Sveits. I fjor ble det dessuten avslørt (også i norsk presse) at både Ky og Thieu er hovedmenn i opiumstrafikk og ikke nok med det, de forsyner sin egen hær med narkotika, da dette gir stor fortjeneste. At Saigonregimet er totalkorrupt, skulle ikke være nødvendig å beskrive. Mens "regjeringen" lever høyt på amerikanske dollar, øker flykningestrømmen i byene - folk blir uten muligheter for hverken mat eller hus.

Korrupsjonen gjennomsyrrer hæren. For eksempel blir en offisersfrue fløyet i divisjonens helikopter hver uke til Saigon for at hun skal få lagt håret hos luksusfrisørene. En annen offiser benytter hele kompaniet til bygging av sitt sommerpalass. (Newsweek 9/2-1970).

Økonomisk elendighet.

Ris er befolkningens hovednæring. Før var den en overskuddsvare, og den ble eksportert. I dag må den importeres, og prisen har steget med 80% på ett år.

I 1970 økte levekostnadene med 10% pr. måned i følge det amerikanske tidsskriftet Newsweek.

Underskuddet på handelsbalansen var samme år 715 mill. dollar. Sammenbruddet i produksjonen og handelsbalansen har ført til en galopperende inflasjon.

Thieu har også ventstatt en oljelov som gir de utenlandske gigantselskapene full rett til alle oljerikdommene utenfor Sør-Vietnam. Også i Norge er det nå funnet olje. Også her er de store selskapene frampå, men ville det

norske folk tillate at kontrollen over oljen kommer ut av Norge. I Sør-Vietnam legger Thieu landet åpent for plyndring.

Fengsler, terror og tortur.

Sitat Ky: "Jeg har bare ett idol, Hitler".

Kommentar skulle være nødvendig for oss i Norge. Vi har kjent en Quisling på kroppen.

Juntaen i Saigon regjerer ved hjelp av tortur og vold. Alle, både potensielle og erklærte motstandere, risikerer fengsel i årviss, uten lov eller rettssak, dersom de uttaler ønske om fred. Det offisielle overslag over politiske fanger er ca. 20 000. Nøytrale observatører mener det dreier seg om ca 200 000. I mai i fjor hadde Dagbladet overskriften: "100 000 råtner bort i Sør-Vietnams fengsler".

En Saigon-soldat på landsbygda i Sør-Vietnam

Don Luce, amerikaneren som har bodd i Vietnam i 6 år, og avslørte "tigerburene" på Con Son, mener at USA har finansiert 2,8 millioner dollar til bygging av disse fengslene.

Tigerburene er underjordiske celler, 2,7 m. lange, 1,5 m. brede og 2 m. høye med piggrådtak. I hvert bur er det to til fem fanger. For hvert måltid får fangene tre kjeppeslag av vokterne. Mange av dem lider av tuberkulose, fordi kalk og vann ble helt over dem. Risen var blandet med småstein. De måtte spise biller og mark og annet småkryp. De fikk aldri toalettpapir, biter fra skjorta ble brukt. Vasken ble gjort i egen urin. Fangene slipper aldri ut for mosjon, dermed var beina på de fleste mesten visnet bort. De fleste dør etter et par år. Hitlers konsentrasjonsleire var ikke mer brutale.

Don Luce er formann i kirkenes verdensråd i USA.

Politisjefen i Saigon skyter en patriot på åpen gate

1 million hektar dyrket mark ødelagt.

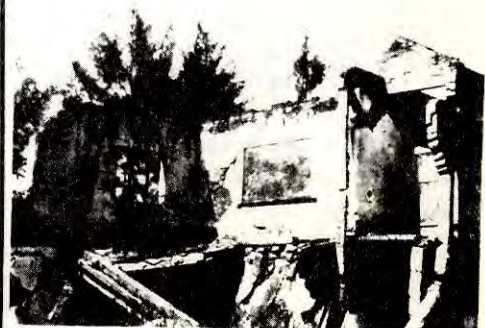
Grunnlaget for landsbyene i Vietnam var risdyrking. Risen ble dyrket på terrasser med et innviklet nett av vanningskanaler.

I dag er det meste av dette ødelagt etter ti års amerikansk bombing og giftspreddning. Flere forskjellige gifter er i bruk. En er et avløvningsmiddel (Hormoslyr) som fullstendig dreper alle vekster i skogene. Bare tørre pinner igjen, og det tar over en menneskealder å bygge opp skogene på nytt.

Amerikanerne argumenterer at når skogene er borte, er det lettere å se fienden. Resultatet er at mennesker ikke lenger kan overleve på landsbygda. De flykter til byene. Det er der amerikanerne og Saigonjuntaen vil ha folk, - for bedre å kunne kontrollere og undertrykke dem.

Jorda blir hard som stein når den blir sprøytet med visse sorter gift. Denne jorda kan aldri bli dyrkbar igjen. Amerikanske vitenskapsmenn har uttalt dette. Maten forgiftes for å sulte ut geriljaen. Offisielt. I virkelig heten brukes giftsprøytingen for å terrorisere hele sivilbefolkningen.

I åtte år har de anvendt giftene inneholdt 2,4,5-T. Dette stoffet er undersøkt på The Biogenetics Research Laboratories i USA, og det viste seg at samtlige gravide rotter som ble besprøytet med stoffet fødte misdannede barn. Dette stoffet ble forbudt i Indo-

En skolebygning - bombet i stykker av USA-fly

Kina i 1970, men da var allerede resultatene der, - tusenvis av krøplingbarn.

I Norge snakker vi om naturvern og økologi. Saigon-juntaen driver et regelrett miljø-mord. Vi kan ikke tillate en slik "Regjering" å etablere seg her.

Saigon - orientens perle.

Denne byen, størst i Sør-Vietnam, engang kalt orientens perle. I dag et av verdens største forbrytterreir. Med prostitusjon, narkotika, fyll og voldtekt på det daglige program.

ender i ghettoer. Uten skikkelig hus eller mat. Barna deres blir tiggere og skopussere. Den ærlige bonden blir tyv eller ransmann. Døtrene blir ofte prostituerte eller barpiker for amerikanske soldater. Tilbudet om skolegang og utdanning for barna finnes nesten ikke. 20 000 foreldreløse barn løper rundt i gatene. Fattigdommen er enorm. (Faktisk øker fattigdommen sterkt nå, det blir færre amerikanske soldater for horene og for tiggerne og andre "tjenester".)

FNL kontrollerer, hvor skolevesen og helsestell, kultur og industrioppbygging blir gjennomført, hvor ingen sulter, hvor familiene bor sammen der forfedrene har bodd før dem. (Det fins enda noen steder der bombene og giften ikke har ødelagt alt). Det skulle herske liten tvil om at den såkalte "regjeringen" i Saigon kun er en håndfull forbryterske landssvikere.

Saigon-juntaen på propaganda-offensiv.

USA har alltid forsøkt å forsvare sin krig med at de "hjelper" et "demokratisk" regime. Dette er grundig avslørt. Men krigen er ikke over. Juntaen må prøve å holde et ansikt utad. I disse dager kan vi se dette ansiktet i høyre-orienterte aviser som Morgenbladet, Aftenposten og VG. Med store påklistrede smil prøver de å forvirre folk med at det er de som står for fred, at det er de som representerer rettferdighet, mens det stikk motsatte er tilfelle.

Vi vil ikke ha slike løgnere hit til landet. De må vises bort og alle forbindelser med Saigon-regimet må fryses ned til et minimum, slik de har gjort det i Sverige.

Skog i Nord-Sverige etter sprøyting med Hormoslyr. Konsentrasjonene som USA bruker i Vietnam er 10 ganger sterkere.

De tusenvis av bondefamilier som daglig blir tvunget inn til storbyen av terrorbombing og sult,

Det er dette Saigon-juntaen står for.

Sammenliknet med de områder

FULL STØTTE TIL PRRs 7-PUNKTSFORSLAG

Fra regjeringer og organisasjoner i hele verden har det kommet støtte Den Sør-Vietnamesiske Frigjøringsregjeringens (PRRs) punkter. Til og med i USA har en rekke senatorer aviser og organisasjoner stilt seg positivt.

BARE PÅ GRUNNLAG AV PRRs 7 PUNKTER FOR FRED KAN DET BLI SLUTT PÅ KRIGEN I INDO-KINA.

1. USA må sette en endelig dato da alle amerikanske styrker skal ha forlatt Vietnam. Det betyr at USA må gjøre slutt på sin angrepskrig mot Vietnam og stanse "vietnamiseringa".

Når datoen er fastsatt løslates alle (inklusive de amerikanske) krigsfanger i takt med USAs tilbaketrekning.

2. USA må slutte å støtte Thieu-klikken. I stedet skal det dannes en ny administrasjon som står for fred, uavhengighet, nøytralitet og demokrati. Denne skal være bredt anlagt og springe ut av de politiske, sosiale og religiøse krefter i Sør-Vietnam som arbeider for fred og nasjonalt samhold. I forhandlinger med PRR skal en så komme fram til en tredelt enhetsregjering som skal fungere i perioden mellom gjenopprettelsen av fred og de allmenne valg. Det skal avholdes "virkelig frie, demokratiske og rettferdige allmenne valg i Sør-Vietnam".

3. Det 3. punktet går på "problemet om de vietnamesiske væpnede styrkene i Sør-Vietnam". De vietnamesiske partene vil sammen løse dette uten fremmed innblanding.

4. "Gjenforeningen av Vietnam vil

oppnås skritt for skritt, ved fredelige midler, på basis av diskusjoner og avtaler mellom de to soner, uten press fra noen av sidene, og uten utenlandsk innblanding." Med andre ord blir det understreket at Vietnam er ett land, og det kunstige delet av et folk skal gradvis oppheves.

5. Sør-Vietnam vil føre en nøytral utenrikspolitikk på basis av fredelig sameksistens. En vil akseptere økonomisk og teknisk hjelp fra ethvert land, men hjelpen må være uten politiske betingelser.

6. Med hensyn til de skader som er påført den vietnamesiske befolkning av USA i de to soner, må USA s regjering bære det fulle ansvar.

7. Når det gjelder garantien og respekten for de avtaler som inngås mellom de forhandlende parter, vil en komme til enighet om betingelsene for disse. Hovedpoenget er at avtalen som gjør slutt på krigen må sikres internasjonal garanti.